

Крунь нападна на тогова воевода, и уби и него, и сичка та му войска при Струмица или Ергене, въ лѣто Господне 805.

Въ това време Крунь зема отъ Грецы те и градъ Софія, и изби до 6840. души още Никифорова войска, и отъ простый народъ безчеть.

По томъ Никифоръ собра друга войска многу, и выкна на помощь царя Персійскаго и царя Татарскаго, земавъ же со себе и Ставрикія сына своего, и така нападна на Болгарія, и опустоши многу мѣста и самый дворъ Круновъ изгори. И това Крунь като виде, отчая живота своего и проси миръ отъ Никифора. Никифоръ обаче разгордѣсе и нещеше да направи миръ съ Круна. Тога Крунь разгнѣвасе много, и ревна съ големъ гласъ, като единъ гладень левъ, скоро да заградать тѣсны мѣста и клисуры, и нападна на Никифора царя близо при Славомира не далечъ отъ Никополя, и разби му войска та конечно, и зема сичко то имѣніе, що беше плѣнилъ изъ неговый дворъ и отъ Болгарія та, а самого Никифора уби, и заповѣда да натъкнать глава та му на едно дълго дърво, за да я види сичка та му войска, въ лѣто Господне 808. Послѣ повелѣ Крунь, и обковаха тая глава Никифорова со злато, и направиха я чаша. И така, кога имаше веселіе, піеше изъ нея вино съ велможы те си.

По томъ востана на Болгарія Михайль царь Греческій сось многу войска. А Крунь проси миръ отъ Михаила: не получивъ обаче, собра войска и отиде на Месемврія и Созополь по край море то, и зема Месемврія.

Въ това време, като се приближаваха две те войски една при друга, явисе знаменіе на небо то, две кометы во образъ луны, кои то се со-